

dr. Hrašovec, odvetnik v Slov. Gradci 5 fl., M. Novak, c. kr. sodnik v Kostanjevici 5 fl., Jezovšek, notarski kandidat v Celji, (kupon v vrednosti 1,50) 1 fl. 50 kr., dr. Gustav Ipavc, župan v Št. Jurji ob j. ž. 5 fl. 63 kr., Vincenc Plaskan, župnik v Zibiki 6 fl. 75 kr., Prevzvišeni g. knezoškof Jakob Maksimilijan za januar 4 fl., Okrajni zastop Vranski 10 fl., Ivan Modic, župnik na Prihovi pri Konjicah 5 fl., dr. Albin Poznik, c. kr. notar v Rudolfovem 2 fl., Tomaž Canjkar, c. kr. okrajni pristav na Laškem 2 fl., Matija Sternad, župnik v Ljubnem 5 fl., Mat. Gril, koncipijent v Postojni za januar in februar 1 fl., Andrej Urek župnik na Polzeli 5 fl., Kristin Krišpinovič nad Laškim 2 fl., Josip Zelenik, odgojitelj na Dunaji 10 fl., Julij Žigan, na Polzeli 5 fl., Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu 40 fl., Posojilnica Laška (Spar- und Vorschusskasse Tüffer) po g. Veršec-u za ugodno pritožbo 30 fl., Franc Hrastel župnik v Fibnici 3 fl., Jurij Žmave župnik v Remšniku 2 fl., Krispinovič župnik zopet 2 fl., dr. Gelingheim, c. kr. okrož. zod. pristav 5 fl., Maks Veršec, stava z g. dr. Gelingheimom 2 fl., Lovro Vošnjak, župnik Št. Jur. juž. ž. 57 fl., Vsem blagim dariteljem presrčna zahvala v imenu naše mladine in prosimo še daljnih milodarov.

Makso Veršec l. r. Mihael Vošnjak l. r.
blagajnik predsednik.

Z Murskega polja. (Pozor!) Poleg drugih klatažev, katerih imamo brž vsaki teden več in kateri so pošteni ljudem zlasti ob veliki cesti bivajočim velika nadloga, klata se po Murskem polju in Ščavniški dolini močen človek, ki je v zadnjem času blizo vse tukajšnje gospode župnike opeharil, češ, da je dekanov hlapec in se pelje v Radgono po to ali ono, pa je premalo denarja s seboj dobil. Pri drugih ljudeh pa se izdaja za hlapca premožnejših Ljutomerskih tržanov, pri katerih je res nekdanj služil, zdaj pa se že dolgo klata brez službe in dela, kedar ni zaprt. Ker je tukaj zdaj že znan, bode se morebiti v sosedne kraje podal in ondi svoje nepošteno rokoyonjaštvo nadaljeval. Zato opozorujemo na nj, da še ne bi drugod ljudi vkanjeval. Sploh pa se naj nepoznanim ljudem, ki brez denarja potujejo, nič ne veruje, ampak pove, da kdor nima denarja, naj domá ostane. Kdor rad pošteno dela, bode lahko dobil službo ali delo in mu ne bo treba potovati, kdor pa neče delati, ni vreden podpore; saj imamo itak poštenih siromakov dovolj, katere moramo podpirati. Najboljše bi bilo, ko bi take ptice redarji polovili in v posilne delavnice spravili, ali pa bi naj država poiskala kakšnji kraj, kamor bi takšnje ljudi pošiljali, da bi se radi z delom svojih rok redili, drugače s časoma pred njimi ne bo obstati. Ti ljudje se naših ječ in kajh nič ne bojijo, ampak samo dela. Ko bi jih silili

delati, bi jih najbolj kaznjevali in ob enem jim pomagali.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Naravno je, da v taki nesreči, kakor je zadela naše cesarstvo — o smrti cesarjeviča miruje politika. Drž. zbor je imel ravno svojo prvo sejo, ko je prišla strašna novica na Dunaj; brž pa jo je predsednik k malu sklenil, ko je izvedel, da je resnica. Druga seja še bode le v četrtek, torej dnes ob 6ih zvečer. — Na Dunaj so prišli iz Belgije kralj in kraljica pa kraljevič, od drugih dvorov pa ni nihče prišel, ker so svitli cesar tako želeli. Kakor se sliši, pójde cesaričinjadova s svojimi stariši, toda povrne se čez nekaj časa na Dunaj. — Štajarski nemški konservativci z novo šolo niso zadovoljni, najbolj za to ne, ker je predraga in — predolga. Šest let se jim zdi, da je otroku dovolj šole, če je dobra. Taka sodba je sploh pri nemških kmetih in v Kirchbergu je tamošnje pol. društvo na novo poslalo prošnjo do vlade za krajšo šolo. — Baron Hock, vodja koroških nemških liberalcev ne more strpeti več tega, da še grof Taaffe in njegovi tovariši ne ležé na tleh. Po njegovih mislih je bil velik greh, da niso vsi nemški poslanci glasovali zoper novo vojaško postavo. Ko bi bili to storili, na tleh bil bi sedaj grof Taaffe in ne mara, če ne kje baron Hock na njegovem mestu! — Na Kranjskem imajo ljudje, posebno na Dolenjskem ošepnice; le-te pa so tako hude, da je n. pr. v Leskovic izmed 67 bolnikov umrlo jih 60. — Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je podaril nek starček 50 gold. Se ve, da bi družba še več tacih dobrotnikov rada. Naj jih le dobode! — Za mestni zastop v Gorici bode letos volitve in sicer v kakor se čuje, že v meseci marciji. — V Čepovanu na Primorji imajo kat. pol. društvo, staro je ono že 10 let in živi še krepko. Škoda, da nima veliko vrstnic, vsaj tako krepkih ne. Pri nas živi še kolikor toliko dvoje, troje enacih društev. — V Greti pri Trstu snujó si rodoljubi podružnico sv. Cirila in Metoda. Bog daj srečo! — V Trstu še niso bile volitve v mestni zastop, toda vprašanje gre že sedaj po mestu: kdo naj bode župan? No, na dosedanjem imajo po takem že dovolj. — V Pešti so bili dijaki hudo razgrajali zoper ministra Tisza za to, ker je zagovarjal novo vojaško postavo in bati se je bilo, da ne bode konec tega brez sile. Madjar sme veliko, toda tako razsajanje je bilo že tudi madjarski vladi preveč. — Poljaki so sila veseli knežje časti, katero je prejel škof v Krakovem in pravi se, da jim gre vsled tega greben višje, češ da dobodo še v svojem času tudi svoje kraljestvo. No to bode pa že težko.

Vunanje države. Vsi vladarji, kar jih šteje Evropa, so izrekli svoje sožalje našemu svitlemu cesarju, prvo, ko so dobili glas o hudi nesreči, ki jih je zadela. — Italija dobi v kratkem času novo šolsko postavo, vendar pa se ona ne loči od prejšnje v drugem, kakor o izplačevanju učiteljev. Le te izplačuje, če obvelja postava, ne več občina, ampak država. — V Rimu je sedaj veliko delalcev brez služka in vlada ne ve, kaj naj počne z njimi. Doslej so živeli kolikor toliko še ob delu pri zidanju novih hiš ali ta zaslužek je pri kraji, kajti nihče ne mara več zidati, ker še stare hiše stojé prazne. — Španija ima liberalno ministerstvo in možje so si sedaj sami v laséh, ne da se reči, kaj bode konec te „domače vojske.“ — Nad Francosko visi nekaj v zraku in nihče ne zna, kaj. Strah pred Boulangerom je stopil možem sedanje republike v noge; raji bi odstopili dnes, kakor jutri ali noge jih ne ne-sejo, ker se bojé tega, kar utegne priti, če njih ne bode več. Predsednik ministerstva, Floquet, sestavlja že novo ministerstvo, se ve, da na tihem, toda nihče ne mara veliko za njegovo „vabo.“ — Knezu Bismarcku je treba denarja za Afriko ali v drž. zboru je tudi dal predložiti načrt postave, vsled katere dobi nemški cesar poslej iz drž. kase 3.500.000 mark več, kakor je bila doslej navada. V tem, sodimo, da ne bode nihče nasproti. — Kolikor se sliši, je ruski car še vedno za to, da se ohrani mir in da ne kaže zavoljo Bolgarije ruske države pripraviti ob srečo mirú. Če je to resnica, tedaj se ni bati, da počí k malu puška. — Čudno, turski sultan je bil te dni poslal tri žrebce neki šoli v Sadovi. Ker je Sadova bolgarsko mesto, za to se je brž sklenilo, da se sultan bliža sedanjemu knezu vseh Bolgarov, princu Koburškemu. No, ne bila bi to nesreča, vendar pa se nam ne zdi, da je tako sklepanje dobro. Kaj pa, če je sultan le šoli daroval žrebce? — Srbija je sedaj kakor krop pri-ognji, v njej vre v eno mer a ne skuha se ničesar, vsaj ljudstvo ni nič na boljem, odkar ima novo ustavo in nima — kraljice. Krističevo ministerstvo nima prijateljev a vedno še stoji na vrhu. Zakaj tako? Kralj Milan ne zaupa radikalcem in zato se drži Krističa. — Zavoljo Zanzibare, otoka na vshodu Afrike, ste si prišli Nemčija in Anglija na vskriž; Angliji se dozdeva, da jo hoče Bismarck imeti le pri celi stvari — za klešče. Zato noče več Anglija, da še stojé ondi njih ladije. To je vsekako škoda, kajti Arabci bodo vsled tega drzniši in marsikateri ubog zamorec bode suženj, sicer bi ga pa še rešile. — Zjedinjene države v Ameriki tudi niso brez judov. Le-ti so imeli doslej v soboto svoj praznik a v nedeljo tudi niso smeli „delati“, to je prodajati, kajti v Ameriki se praznuje v nedeljo po polnem — drugače, ka-

kor pri nas. Ondi pa so torej judje sklenili, da bodo imeli poslej soboto v — nedeljo.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

Sedaj odpotujem iz domovine v Hamburg, a mesto cerkve obiskujem gledališče in stopim dne 15. grudna na barko. Sedaj se začne drugo življenje in učenje. Solnce izhaja iz morja in zahaja zopet v morje nazaj. Videl, opazoval in učil sem se mnogo novega.

Necega jutra — bil je čas, ko se jutranja straža konča in se nadomesti s predpoldansko. Pokličé me kapitan, ravno na krovu pušéc smodko, a jaz sem se prijazno oziral po bliščečem morju. Kapitan me ljubko pozdravi in povabi, da zvečer pridem k njemu v kajito, ker mnogo se jih bo tamkaj zbralo.

„Veliko občinstva se bo zbralo? Ali že naprej veste, da nas sreča katera barka, katera bi nas rada z obiskom razveselila!“

Kapitan odgovori smijoč: „Ne motite se, povabljeni ste k slavnosti.“

„Prezvamem, le povedite mi uro, kedaj naj pridem.“

„Ob 7 uri zvečer!“

„Natančno takrat pridem in radoveden sem, kakošnje nove obraze bodem videl na sredini atlanskega ocejana.“

Kapitan: „Ne boste videli drugih obrazov . . . a vam ne pride v glavo, da danes pišemo 24. grudna? A vidim, da pišete — dnevnik!“

„Sv. noč?“ Sem klical iznenadjen, in takoj uganil, zakaj me je kapitan poklical in povabil v kajito.“

„Da sv. noč, sv. Božični večer, a vendar upam, da bodemo z veseljem ga praznovali.“

Tako točno ob 7. uri.

Dan je minol kakor navadno drugi dnevi na barki. Pride večer. Solnce se utopi, kakor ognjena, rudečo-žareča kroglja v morje . . . Tema je. Sedaj se užge na tisoče in tisoče zvezdic na visokem in lepem nebu, da sv. pismo oznanjujejo s svojo lučjo: „Slava Bogu na višavi.“ . . .

Prišla je sedma ura. Takoj smo vsi v kajiti in začudení pogledujemo — mizo, na kateri je stala piramida, čije četiri šibke so bile ovite z lepimi papirčki in umetnimi cveticami. Na majhnih svetilnicah iz svile (drota) so bile natakne na šibkah goreče svečice; na okolo pa razno ovodče, katero je kapitan v Hamburgu s seboj vzal, okolo piramide po mizi so pa ležali majhni darovi.

Na konci velike kajite je bila pripravljena miza po receptu: „Veliko ruma — a malo vode